

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΓΙΑΓΚΟΥ
ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝ ΜΕΛΟΣ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ».

Η ΑΠΟΦΡΑΔΑ ΜΕΡΑ ΤΗΣ 20^{ΗΣ} ΙΟΥΛΙΟΥ 1974 ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
ΜΕ ΤΗ ΒΑΡΒΑΡΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΤΤΙΛΑ

Κύπρος: η ελληνικότητά της βυθίζεται στην αχλύ του μύθου και στην αυγή της ιστορίας της. Η Σαλαμίνα ιδρύθηκε από τον Τεύκρο, η Πάφος από τον Κινύρα και η Κερύνεια μας από τους Αχαιούς Κηφέα και Πράξανδρο.

Κύπρος: υπήρξε το πρώτο νησί στην ιστορία του κόσμου που ασπάστηκε τα θεηγόρα και λυτρωτικά μηνύματα του Χριστού και απέβη η Πύλη του Χριστιανισμού προς τον κόσμο των Εθνών.

Κύπρος: πολυκύμαντη η ιστορία της. «Πολλούς αφέντες άλλαξε μα δεν άλλαξε καρδιά». Παραμένει δια μέσου των αιώνων ελληνική και χριστιανική.

Είναι χαρακτηριστικό το έπος του 55-59 κατά το οποίο ο λαός μας απεδύθη σ' ένα τιτάνιο αγώνα για την Ένωση του με τη Μητέρα Πατρίδα. Δυστυχώς, τα άνομα και ανήθικα συμφέροντα των ισχυρών της γης και ιδιαιτέρως της Αγγλίας, σε συνάρτηση με τους ολέθριους ελληνικούς πολιτικούς χειρισμούς, δεν μας επέτρεψαν να πραγματοποιήσουμε το προαιώνιο όνειρο της ΕΝΩΣΕΩΣ, αλλά με απειλές και εκβιασμούς, μάς επέβαλαν ένα «δοτό» Σύνταγμα, αναντίστοιχο των θυσιών και των οραματισμών του κυπριακού Αγώνα, με τον οποίο αποκτήσαμε την «**Ανεξάρτητη Κυπριακή Δημοκρατία**». Αλλά, οι Άγγλοι ήταν απόλυτα σίγουροι για την κατάρρευσή του, σε συνεργασία, στη συνέχεια, με την τουρκοκυπριακή ανταρσία του 1963.

Διαδοχικές πλεκτάνες των Άγγλων και ανεπίτρεπτα λάθη δικά μας, μάς οδήγησαν στην κατάρρα της Φυλής μας, τη Διχόνοια, και στο άφρον και προδοτικό πραξικόπημα της 15^{ΗΣ} Ιουλίου 1974.

Οι Τούρκοι, τότε, εφάρμοσαν τα επεκτατικά τους σχέδια για την Κύπρο, όπως τα συνέταξε ο μετέπειτα Πρωθυπουργός της Τουρκίας **Νιχάτ Ερίμ, το 1952**, 2 χρόνια μετά το ΕΝΩΤΙΚΟ ΜΑΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ, και τα οποία προέβλεπαν τη διχοτόμηση του νησιού σε πρώτο στάδιο και σε δεύτερο την ολοκληρωτική κατάληψη της Κύπρου.

Η εισβολή των Τούρκων έλαβε χώρα την 20^Η Ιουλίου 1974 και ονομάστηκε, αν είναι δυνατόν, «**Ειρηνική επιχείρηση Αττίλας**». Τώρα, ποιά σχέση μπορεί να έχει το όνομα του Αττίλα, (434-453), του πλέον

αιμοσταγούς βασιλέως των βαρβάρων Ούννων, που αιματοκύλισε τα Βαλκάνια και την Ευρώπη; Γιατί είναι γνωστό σε όλους ότι η «ειρηνική επιχείρηση Αττίλας» πότισε την Κερύνεια και το βόρειο τμήμα της πατρίδας μας με ποταμούς αιμάτων, όχι μόνο στρατιωτών αλλά και αθώων πολιτών. Επί πλέον προσφυγοποίησε, δια πυρός και σιδήρου, ξεριζώνοντας από τις πατρογονικές τους εστίες διακόσιες χιλιάδες Ελληνοκυπρίους.

Η Τουρκία εκμεταλλεζόμενη τη στρατιωτική της υπεροπλία στον αέρα, στη θάλασσα και στη ξηρά εφόρμησε εναντίον μιας μικρής και αδύνατης από στρατιωτικής απόψεως νήσου, και ως «λέων ωρυσόμενος» κατασπάραξε το αθώο θύμα του. Χιλιάδες οι νεκροί μας, οι οποίοι έπεσαν μαχόμενοι «τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι» «σῶσαι Πάτρην πολύδακρυν».

Στα παράλια της Κερύνειάς μας ανθοφόρησε και καρποφόρησε η ελληνική αρετή του «θνήσκειν υπέρ φίλης Πάτρης». Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση του Σπαρτιάτη αξιωματικού Ηλία Γλεντζέ, ο οποίος πέτυχε με 22 ηρωικούς μαχητές του να καταλάβει το απόρθητο στρατόπεδο – φρούριο των Τούρκων «**ΚΟΤΣΑΚΑΓΙΑ**», το οποίο απείχε 200 μόνο μέτρα από το φρούριο του Αγίου Ιλαρίωνα, και είχε ήδη ενισχυθεί από Τούρκους αλεξιπτωτιστές. Η ευψυχία, ο ηρωισμός και η αυτοθυσία του ηρωικού υπολοχαγού, και το επίτευγμά του, αγγίζουν τα όρια του μύθου και περιγράφεται με αισθήματα ενός λυρικού θαυμασμού από τον αντιστράτηγο, εν αποστρατεία, Κωνσταντίνο Βλάχο.

Τέτοια ηρωικά γεγονότα έλαβαν χώρα σε πάρα πολλές περιπτώσεις στα βουνά του Πενταδακτύλου, προτού καταρρεύσει το μέτωπό μας από τους ανηλεείς βομβαρδισμούς των Τούρκων, οι οποίοι εντελώς ανενόχλητοι βομβάρδιζαν τις δικές μας θέσεις με βόμβες ναπάλμ. Και όταν ακόμη δύο ημέρες μετά την εισβολή κηρύχθηκε εκεχειρία, η Τουρκία ουδόλως την σεβάστηκε. Τουναντίον, την αξιοποίησε, και εδραίωνε τις θέσεις της για τη στρατιωτική επιχείρηση ΑΤΤΙΛΑΣ 2, όπως ήταν προγραμματισμένη.

Μάταια προστρέχαμε στον Ο.Η.Ε. και στο Συμβούλιο Ασφαλείας, και εκλιπαρούσαμε τις εγγυήτριες Δυνάμεις να ανακόψουν την εγκληματική εισβολή του Αττίλα. Κατά τον εθνικό μας Ποιητή:

**Με τα ρούχα αιματωμένα
ξέρω ότι έβγαινες κρυφά
να γυρεύεις εις τα ξένα
άλλα χέρια δυνατά.**

**Μοναχή το δρόμο επήρες
εξανάλθες μοναχή·
δεν είν' εύκολες οι θύρες,
εάν η χρεία τές κουρταλή.**

Έκτοτε, το 38% του Ελληνικού εδάφους της Κύπρου μας κατέχεται από τον βάρβαρο κατακτητή, ο οποίος κουβάλησε δεκάδες χιλιάδες εποίκους από τα βόρεια της Ανατολίας και τους εγκατέστησε στα κατεχόμενα μέρη μας, με στόχο να ανατρέψει την πληθυσμιακή υπεροχή των Ελληνοκυπρίων. **Επίσης, εκτός από τους ιερούς μας Ναούς, που ίστανται εκεί ερειπωμένοι, δεν υπάρχει τίποτα απολύτως που να θυμίζει Ελληνισμό και Χριστιανισμό. Βασιλεύει παντού το έρεβος της ασιατικής στέπας. Έδωσαν παντού τουρκικά ονόματα και όπου υπάρχει Εκκλησία, δίπλα ίδρυσαν τζαμί, αφού ο βασικός τους στόχος είναι η κατάληψη ολόκληρης της Κύπρου.**

Σ' εμάς, όμως, παραμένει το διαχρονικό ιστορικό χρέος να αναζωογονήσουμε το **ενιαίο αμυντικό δόγμα**, με ύψιστο στόχο την απελευθέρωση της ημικατεχόμενης Πατρίδας μας από το μίσημα του Αττίλα. Οι ήρωες του 1821 και του 1955-59 μας προτρέπουν:

«Ίτε παῖδες Ἑλλήνων, ἐλευθεροῦτε Πατρίδα».